

Sygn. akt I C 1593/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Tekieli

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę 2.719,30 zł

I. zasądza od pozwanego K. K. na rzecz strony powodowej (...)z siedzibą w W. kwotę 2.719,30 zł (dwa tysiące siedemset dziewiętnaście złotych 30/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lipca 2016 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 1.217,00 zł (tysiąc dwieście siedemnaście złotych 00/100);

II. kwotę zasądzoną w pkt I rozkłada pozwanemu na 18 rat płatnych do dnia 25 każdego następującego po sobie miesiąca, w tym 17 rat po 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych 00/100) płatnych od stycznia 2017 r. i jedna rata 169,00 zł (sto sześćdziesiąt dziewięć złotych 00/100) płatna jako ostatnia.

Sygn. akt I C 1593/16

UZASADNIENIE

(...)w W. wniosła o zasądzenie solidarnie od

K. K. oraz J. K. kwoty 2.719,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 31 marca 2016 r. i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwani zajmują lokal mieszkalny pozostający w zasobach strony powodowej, a położony w K. przy ul. (...). Pozwani nie wywiązują się z obowiązku terminowego uiszczania opłat związanych z użytkowaniem przedmiotowego lokalu, jak również nie regulują należnych stronie powodowej opłat pośrednich. Strona powodowa stwierdziła, że zadłużenie pozwanych za okres od 15 marca 2014 r. do 15 września 2014 r. wynosi łącznie 2.719,30 zł, w tym: 2.394,89 zł należność główna i 324,41 zł tytułem odsetek ustawowych, wyliczonych na dzień 31 stycznia 2016 r.

W dniu 24 maja 2016 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 478585/16, wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu. Następnie postanowieniem z dnia 16 czerwca 2016 r. w/w nakaz został uchylony w całości, a sprawa przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kłodzku.

W dniu 20 lipca 2016 r. strona powodowa cofnęła pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w stosunku co do pozwanej J. K..

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy w K., wydanym

w sprawie o sygn. akt I C 1593/16, umorzył postępowanie co do J. K..

Na rozprawie w dniu 25 października 2016 r. pozwany K. K. stwierdził, że nie kwestionuje istnienia długu i wniósł o rozłożenie należności na raty

i wskazał, że jest w stanie spłacać raty w wysokości 150 zł/miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

K. K. posiada zadłużenie względem (...)

w W. w kwocie 2.719,30 zł w tym: 2.394,89 zł należność główna i 324,41 zł tytułem odsetek ustawowych, wyliczonych na dzień 31 stycznia 2016 r. z tytułu opłat związanych z użytkowaniem lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...).

/bezsporne/

K. K. osiąga dochód w wysokości 2.100 zł netto, do którego dochodzą premię raz na trzy miesiące. Ponadto kupił mieszkanie i spłaca kredyt hipoteczny.

Dowód:

- przesłuchanie pozwanego - k. 72 – 73;
- przesłuchanie pozwanego – k. 84 i 84 odwrot;

Sąd zważył:

Powództwo co do zapłaty kwoty 2.719,30 zł należało uwzględnić w całości, bowiem pozwany K. K., na rozprawie w dniu 25 października 2016 r., stwierdził, że nie kwestionuje istnienia długu.

Przepisem art. 354 § 1 kc dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na przepisie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych [Dz.U.2015.1804 ze zm.] w zw. z § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych [Dz.U.2016.1667])

Przepis art. 320 kpc stanowi, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Zobowiązanie pozwanego do jednorazowej zapłaty zasądzonej kwoty i brak wywiązania się pozwanego z obowiązku spełnienia świadczenia, spowodowałyby konieczność wszczęcia postępowania egzekucyjnego, co w sytuacji pozwanego, przy zaciągniętym kredycie hipotecznym, mogłoby spowodować wypowiedzenie niniejszego kredytu przez bank i jego natychmiastową wymagalność.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że sytuacja pozwanego kwalifikuje się do zastosowania przepisu art. 320 kpc.